

Секція: Економічні науки

Козакевич Ольга Романівна

аспірантка економічного факультету

Львівського національного університету імені Івана Франка

м. Львів, Україна

МІЖНАРОДНА ВАЛЮТНА ЛІКВІДНІСТЬ: СУТНІСТЬ, СТРУКТУРА ТА ПОКАЗНИКИ

У системі валютного регулювання особливе місце посідає політика, спрямована на забезпечення держави та міжнародного співтовариства в цілому необхідними ліквідними ресурсами [1, с. 34; 2].

В контексті цього з'ясовано, що міжнародна валютна ліквідність характеризує можливість тієї чи іншої держави, країн окремого регіону або всіх країн разом безперервно оплачувати свої зовнішні зобов'язання відповідними платіжними засобами. Вона (тобто міжнародна валютна ліквідність) визначає платоспроможність окремих суб'єктів світового ринку [1, с. 34; 2].

Тут варто також зазначити, що структура міжнародної валютної ліквідності включає такі компоненти [2; 3, с. 117]:

- 1) офіційні валютні резерви країн;
- 2) офіційні золоті резерви;
- 3) резервну позицію в МВФ;
- 4) рахунки в СДР і євро.

Поряд з тим встановлено, що існує декілька показників (параметрів), що визначають платоспроможність країни. Один з цих показників – це норма обслуговування державного боргу (N), яка визначається відношенням суми

платежів, яку країна має виплатити іноземним державам (кредиторам) за певний період (SP), до суми іноземної валюти, отриманої від експорту товарів та послуг (SV) – формула (1):

$$N = \frac{SP}{SV} \times 100\% \quad (1)$$

Для довідки – див. формула (1): у міжнародній практиці прийнято вважати, що держава є неплатоспроможною, якщо норма обслуговування державного боргу перевищує 20 % (критичний рівень) [1, с. 34; 2].

Платоспроможність окремих країн перед іншими державами (зовнішня платоспроможність) визначається станом державних валютних резервів – іноземною валютою, золотом, дорогоцінними металами, резервними позиціями у СДР, євро, а також іншими платіжними засобами.

У ролі міжнародних засобів міжнародних засобів розрахунків та платежів можуть використовуватись окремі національні валюти (американський долар, євро, японська ена, китайський юань тощо). Це, звичайно, надає країнам, з яких походять ці валюти, істотних конкурентних переваг, свідчить про їхній високий виробничий потенціал, стабільність економічного становища в системі “інформація – ресурс – час” [1; 2; 3, с. 117].

Література

1. Носаченко І.М. Зовнішньоекономічні аспекти ринкової економіки: [навч. посібник] / І.М. Носаченко. – Львів: Світ, 2000. – 112 с.
2. Скриньковський Р. Міжнародна валютна ліквідність / Р. Скриньковський, Ю. Римар, І. Сліпко // Матеріали за 9-а міжнародна научна практична конференція [“Настоящи изследвания и развитие –

- 2013”], (България, София, 17-25.01.2013). – Том 2. Икономики. – София: “Бял ГРАД-БГ” ООД, 2013. – С. 3-5.
3. Зовнішньоекономічний словник-довідник / За ред. А.С. Філіпенка. – ВЦ “Академія”, 2009. – 248 с. (Серія “Nota bene”).